

- 3) jednego członka i jego zastępcy powołanych przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej powiatu, w którym ma siedzibę stacja wykupu tytoniu.
2. Liczbę komisji szacunkowych działających w poszczególnych województwach określają dyrektorzy przedsiębiorstw przemysłu tytoniowego w porozumieniu z organami do spraw rolnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych oraz zarządami okręgowymi Związku Plantatorów Tytoniu, właściwymi ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa tytoniowego.”;

- 3) w § 6 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Jeżeli przewodniczący komisji szacunkowej albo jej członkowie nie mogą z przyczyn od nich niezależnych wziąć udziału w posiedzeniu komisji, w ich miejsce wchodzi zastępcy powołani w myśl przepisu § 5 ust. 1.
3. Komisja szacunkowa może korzystać z opinii eksperta, z tym że ekspert ten nie wchodzi w skład komisji i nie ma prawa głosu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: S. Gucwa

236

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 lipca 1968 r.

w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1969 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sztuczne zakażenie żyta sporyszem na warunkach określonych w § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministrów Rol-

nictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) dozwolone jest w 1969 r. jedynie na terenie województw: koszalińskiego, poznańskiego i szczecińskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. J. Okuniewski

237

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lipca 1968 r.

w sprawie przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego.

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 51 i z 1959 r. Nr 27, poz. 168) oraz § 1 ust. 2 i § 2 pkt 1 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1961 r. w sprawie określenia przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 70,

poz. 298 i z 1965 r. Nr 30, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czynne są następujące przejścia graniczne przeznaczone dla ruchu granicznego:

- 1) na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną:

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Baboszów	drogowe	osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Barwinek	drogowe	osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Chałupki	kolejowe	towarowy
Chochołów	drogowe	osobowy, towarowy
Chyżne	drogowe	osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
		osobowy, towarowy

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Cieszyn Głucholazy	drogowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy towarowy osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Jakuszyce Kudowa-Zdrój Leluchów Lubawka	drogowe drogowe kolejowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy osobowy, towarowy towarowy towarowy osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Łysa Polana Markłowice Mioszów Międzyzlesie Niedzica	drogowe kolejowe kolejowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy towarowy towarowy osobowy, towarowy osobowy (tylko w pogranicznym ruchu turystycznym)
Przełęcz-Okraj	drogowe	osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Przesieka	drogowe	osobowy (tylko w pogranicznym ruchu turystycznym)
Zawidów	kolejowe drogowe	osobowy (tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich)
Zebrzydowice	kolejowe	osobowy, towarowy

2) na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną:

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Bielawa Dolna Gryfino Gubin	kolejowe rzeczne (dla Odry Zachodniej) kolejowe drogowe	osobowy, towarowy osobowy, towarowy osobowy (tylko dla ruchu lokalnego obywateli polskich)
Końskowice Kostrzyn	drogowe kolejowe rzeczne	osobowy, towarowy towarowy towarowy
Kunowice Miłów Słubice	kolejowe rzeczne drogowe	osobowy, towarowy towarowy osobowy (tylko dla ruchu lokalnego obywateli polskich)
Świecko Szczecin-Gumieńce Trzebież Widuchowa Zasieki Zgorzelec	drogowe kolejowe rzeczne rzeczne kolejowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy towarowy towarowy towarowy towarowy osobowy osobowy, towarowy

3) na granicy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich:

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Braniewo Czeremcha Dorohusk Kuźnica Białostocka Medyka	kolejowe kolejowe kolejowe kolejowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy osobowy, towarowy osobowy, towarowy osobowy, towarowy osobowy, towarowy
Skandawa Terespol	kolejowe kolejowe drogowe	osobowy, towarowy osobowy, towarowy
Zubki Białostockie	kolejowe	osobowy, towarowy

4) na wybrzeżu morskim:

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Darłowo	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy
Dziwnów	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy (tylko dla rybołówstwa polskiego)
Gdańsk	morskie	osobowy, towarowy
Gdynia	morskie	osobowy, towarowy
Górki Zachodnie	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy (tylko dla rybołówstwa polskiego)
Hel	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy
Kołobrzeg	morskie	osobowy, towarowy
Łeba	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy (tylko dla rybołówstwa polskiego)
Mrzeżyno	morskie	towarowy (tylko dla rybołówstwa polskiego)
Szczecin	morskie	osobowy, towarowy
Świnoujście	morskie	osobowy, towarowy
Ustka	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy
Władysławowo	morskie	osobowy (tylko dla pływań sportowych), towarowy

5) przejścia lotnicze:

Nazwa przejścia granicznego	Rodzaj przejścia granicznego	Rodzaj ruchu granicznego
Balice koło Krakowa	port lotniczy	osobowy, towarowy
Gdańsk-Wrzeszcz	port lotniczy	osobowy, towarowy
Poznań-Ławica	port lotniczy	osobowy, towarowy
Warszawa-Okęcie	port lotniczy	osobowy, towarowy

§ 2. 1. Następujące przejścia graniczne otwarte są:

Barwinek — od 1 maja do 31 października przez całą dobę, a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach 7—21;

Chochółów — od 1 maja do 31 października w godzinach 6—20, a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach 7—18;

Głucholazy — od 1 maja do 31 października przez całą dobę, a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach 7—21;

Niedzica — od 1 maja do 31 października w godzinach 6—19, a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach 8—18;

Przełęcz-Okraj — od 1 maja do 31 października w godzinach 8—19, a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach 8—16;

Przesieka — od 1 maja do 14 października w godzinach 6—22.

2. Drogowe przejścia graniczne Terespol i Medyka otwarte są codziennie w godzinach 7—21.

3. Lotnicze przejście graniczne Poznań — Ławica otwarte jest w okresie trwania Międzynarodowych Targów Poznańskich przez całą dobę, a w pozostałym okresie — tylko w czasie odprawy przed startem i po lądowaniu statków powietrznych w lotach regularnych i czarterowych.

4. Lotnicze przejścia Balice koło Krakowa i Gdańsk-Wrzeszcz otwarte są tylko w czasie odprawy przed startem i po wylądowaniu statków powietrznych w lotach regularnych i czarterowych.

5. Pozostałe przejścia graniczne wymienione w § 1 otwarte są przez całą dobę.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1962 r. w sprawie ogłoszenia przejść granicznych lądowych przeznaczonych dla ruchu granicznego, rodzajów ruchu granicznego przez te przejścia oraz przez przejścia graniczne morskie i lotnicze, jak również w spra-

wie czasu otwarcia przejść granicznych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 8, poz. 26, z 1964 r. Nr 68, poz. 317, z 1965 r. Nr 55, poz. 287 i z 1966 r. Nr 45, poz. 225).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtła*

238

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 sierpnia 1968 r.

w sprawie wynagradzania i czasu pracy kierowców prowadzących autobusy używane do przewozów wycieczek.

Na podstawie § 8 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami (Monitor Polski Nr 29, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierowcy autobusów używanych do przewozu wycieczek, o których mowa w § 5 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r., otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w następującej wysokości:

- 1) wycieczki jednodniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 120 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 200 zł;
- 2) wycieczki dwudniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 200 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 300 zł;
- 3) wycieczki trzydniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 250 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 400 zł,

wypłacane z innych wynagrodzeń, nie zaliczanych do funduszu płac.

§ 2. 1. Czasu pracy zużytego na prowadzenie autobusu obsługującego wycieczkę nie wlicza się do czasu pracy kierowców, określonego w § 19 uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. w sprawie wynagradzania i czasu pracy pracowników transportu samochodowego.

2. W zakresie wypoczynku kierowcy w czasie trwania wycieczki i po jej zakończeniu obowiązuje przepis § 19 ust. 10 uchwały, o której mowa w ust. 1.

§ 3. Prowadzenie autobusu wiozącego wycieczkę nie należy do normalnych obowiązków służbowych kierowcy i może nastąpić tylko za zgodą kierowcy.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 lipca 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. *A. Firganek*

239

PISMO OKÓLNE Nr 68 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1968 r.

w sprawie należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od uspołecznionych zakładów pracy oraz ich świadczeń określonych ustawą o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy.

1. Ustala się następujący tryb postępowania w sprawie należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) od uspołecznionych zakładów pracy, określonych w art. 18 i 19 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8), zwanej dalej „ustawą”:

- 1) a) ZUS obciąża konta zakładów pracy pełnymi kwotami rent i zasiłków podlegających zwrotowi. Zakłady pracy mogą jednak się odwoływać w trybie określonym przepisami, jeżeli uznają, że decyzja ZUS nie jest uzasadniona.
- b) Zakłady pracy prowadzą odrębne konta w celu ewidencjonowania kwot należności dla ZUS z tytułu jego uprawnień do zwrotu należności.
- c) Zakłady pracy dołączają do bilansów załącznik, zawierający dane o kwotach należności podlegających zwrotowi, a także inne informacje (o wielkości zatrudnienia, wysokości funduszu płac itp.), które ułatwią dokładniejszą analizę całokształtu problemu dochodzenia przez ZUS zwrotu należności od zakładów pracy. Wzór tego załącznika ustali Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac, Ministerstwem Finansów oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.
- 2) Do czasu wydania przez Radę Ministrów przepisów, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, zakłady pracy są obowiązane do uiszczania tytułem zaliczki 30% kwot, o których mowa w pkt 1 lit. a), z następujących środków finansowych:

- a) przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz organizacji społecznych — ze środków obrotowych, przy czym wypłaty te obciążają konto strat nadzwyczajnych,
- b) jednostki nadrzędne utrzymywane z wpłat przedsiębiorstw oraz spółdzielcze związki utrzymywane z narzutów — w ciężar kosztów ich działalności,
- c) jednostki i zakłady budżetowe — ze środków przeznaczonych na finansowanie ich działalności,
- d) organizacje społeczne, polityczne i zawodowe — z ich budżetów.

2. Ze środków finansowych określonych w ust. 1 pkt 2 zakłady pracy pokrywają również następujące świadczenia określone w art. 10—13 ustawy:

- 1) wyrównania za okres leczenia pracowników, którzy ulegli wypadkowi i zaliczeni zostali do jednej z grup inwalidów (art. 10),
- 2) jednorazowe odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu lub śmierci pracownika (art. 11),
- 3) świadczenia wyrównawcze (art. 12),
- 4) odszkodowania za przedmioty zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku (art. 13).

3. W razie likwidacji zakładu pracy przypadające od niego należności, o których mowa w ust. 1 i 2, pokrywa jego jednostka nadrzędna, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów